

NIVEL C1

*Documentul *Nivel C1 anexa* conține alte tipuri de exerciții care pot apărea în testele de nivel C1.

COMPREHENSIUNE DE LECTURĂ. COMPETENȚĂ GRAMATICALĂ (I, II)

25 de puncte

I. ÎNTELEGEREA UNUI TEXT SCRIS

15 puncte

A. Citiți textul de mai jos și alegeți varianta corectă:

Cărți personalizate

Mi-a căzut, întâmplător, în mână o carte pentru copii al cărei erou este... însuși cititorul. Cu alte cuvinte, o carte personalizată – în locul personajelor, autorii pun puncte-puncte care se completează cu numele viitorului proprietar, al prietenilor, colegilor, învățătoarei... Știu că și copilului meu, la școală, i s-au oferit asemenea cărți: ideea era ca din receptor pasiv să devii personaj activ, implicat în acțiune... Copilul meu nu a fost prea încântat de ofertă. Era, probabil, deja prea mare, dar știu că învățătoarei și altor copii le-a plăcut ideea.

Și mie mi se pare simpatcă, ca tot ce reprezintă, în materie de copii de diverse vârste și de educația lor, inovație și, într-o oarecare măsură, experiment. Am citit chiar una din cărțile în cauză, intitulată *Prietenul meu Codruș*. Am făcut-o pentru că, în privința cărților de copii apărute la noi, încă am îndoielile mele: nu sunt convinsă că autorii și editorii noștri au nimerit tonul cel mai potrivit atât pentru a fi pe placul primei vârste de auditori, cât și pentru a-i educa. Unele din publicațiile ce le sunt adresate sunt total lipsite de imaginație, fade, scrise într-un limbaj neatractiv; altele, formulate mai pertinent și cu mai multă imaginație, sunt lipsite de partea educativă. Visul meu este să găsesc povești deștept și neașteptat scrise care să le dea copiilor și câteva lecții implicite pentru diverse situații din viață, dar fără să fie didactice sau moraliste.

Nu am prea întâlnit un asemenea tipar în cărțile semnate de autori români. L-am găsit însă în traduceri adresate preșcolarilor sau „școlărilor mici” (terminologia îi aparține doctorului Căpraru, în celebra sa carte, *Mama și copilul*). Era vorba fie de ursulețul Winnie și prietenii săi, fie de ștrumfi, iar aventurile lor erau prezentate într-un fel discret moralizator. Concluzia era, în general, următoarea: să fim buni și toleranți cu prietenii noștri, să-i ajutăm, să le spunem în față ce ne nemulțumește, să lăsăm de la noi când e cazul... La care se adaugă stratul mai superficial, dar necesar de învățături pragmatice, de genul trebuie să fim conștiințioși la școală, să ne spălăm pe dinți, să nu intrăm în vorbă cu necunoscuții...

În această din urmă categorie intră și *Prietenul meu Codruș*. Cărțica, scrisă de Ioana Radu, învățătoare, și ilustrată de Cris Oancea, a apărut la Editura Aquanet, în 2005. Sub numele autoarei stă scris: „Cu acordul Ministerului Educației și Cercetării”, pentru că volumele în cauză au fost distribuite prin școli. Pe pagina următoare, sus, e dedicația – „Această carte a fost scrisă special pentru..., elev la..., de la mami și tati”. Personalizarea e înduioșătoare și cred că importantă pentru un copil până-n 10 ani: sub dubla egidă a școlii și a părinților, sfaturile din carte au mai multe șanse să fie luate în serios. Chiar și ilustrațiile – nu în cele mai vii culori, ceea ce le conferă o involuntară nuanță de tristețe – au o anumită căldură. Textul însă e strict didactic, lipsindu-i partea de imaginație de care vorbeam. Altfel, sfaturile incluse în cărțică sunt cât se poate de utile pentru copiii care merg neînsoțiți sau care stau singuri acasă. Aceștia sunt învățați cum să traverseze strada, ce să facă dacă îi urmărește cineva, cum să nu intre în vorbă cu necunoscuții sau să nu le deschidă ușa, cum să nu comită „acte de vandalism”. Mesajul cărții e cât se poate de binevenit, iar inițiativa – lăudabilă, ca și adresarea personalizată; însă vocabularul, prea tehnic și aparținând mai curând limbajului poliției decât celui al copiilor, mai poate fi îmblânzit.

(după Iaromira Popovici, „Dilema veche”, Anul IV, nr.165, 5 aprilie 2007)

1. Autoarea spune că

- a. fiului ei nu i-a plăcut ideea cărților personalizate.
- b. toți copiii s-au bucurat că pot fi personaje active în cărțile pe care le citesc.
- c. învățătoarea fiului ei a considerat că acesta este prea mare pentru asemenea cărți.

2. Autoarei îi plac cărțile personalizate

- a. pentru că reprezintă o noutate.
- b. pentru că au tonul potrivit.
- c. pentru că sunt educative și creative.

3. Cărțile pentru copii mai reușite

- a. sunt scrise de autori români.
- b. aparțin unor autori străini.
- c. sunt scrise de doctorul Căpraru.

4. Printre calitățile cărții *Prietenul meu Codruț* se numără:

- a. ilustrațiile.
- b. textul.
- c. creativitatea.

5. Defectul major al cărții ar fi, în opinia autoarei:

- a. ilustrațiile în culori prea șterse.
- b. tonul prea dur.
- c. sfaturile prea moralizatoare.

B. Citiți textul și decideți dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

Risc și carieră

Am stat de vorbă, întâmplător, cu doi tineri, între 20 și 30 de ani, care se străduiau să-și „găsească un drum în viață”, conform unei expresii mult – și nu întotdeauna adecvat – folosite. Soluțiile alese, dar și dezideratele lor, mi s-au părut relevante pentru actualul moment al societății capitaliste românești, sălbatică sau nu, cât și pentru modul în care își pot găsi locul în ea tinerii cu studii, inițiativă, potențial și capacitate de adaptare și schimbare. Discursul lor reflectă, pe de o parte, cât de greu este să-ți construiești o carieră în România și, pe de alta, reprezintă o trecere în revistă a unor posibilități de construire a acesteia: munca la patron, cea în străinătate, afacerea proprie, proiectele personale...

Cel dintâi: „Am 29 de ani. Am facultatea întreruptă – în momentul acela trebuia să muncesc. Am făcut SNSPA, Comunicare și Relații Publice. Jumătate din oamenii de acolo intră cu ideea de a lucra în publicitate, mă gândeam că e foarte trendy (acum vreo 3-4 ani). Nu m-a dezamăgit nimic, dar atunci, în 2001 sau 2002, nu existau anunțuri de PR (relații cu publicul) pe piața românească de muncă: de-abia apăreau cu adevărat lucrurile astea; ce căutam noi era puțin de avangardă, eram în contratimp. În speță, făceai alte meserii – și, în concluzie, am făcut alte meserii, până am ajuns în Spania. Nu la căpșune, ci în construcții. Am lucrat 9 luni acolo. Ca bani era ok: 42 de Euro pe zi, în 2003. M-am întors la facultate, am trecut la ID (învățământ la distanță), apoi am mai fost încă 3 luni în Spania...

După care m-am întors, din nou, am întrerupt de-a binelea facultatea și m-am apucat de vânzări. Am început cu vânzări de afaceri într-o revistă la un centru româno-italian, apoi am intrat în Ing. Am lucrat și în presă, la *Banii noștri*. Acum fac un proiect la *Green Hours*, care se numește *Efectul de seră* și se desfășoară o dată la două săptămâni. Vom merge și la *Fân fest* cu el. Este un proiect de întâlniri – sunt doi invitați, cineva din vizual (teatru, televiziune, muzică) și cineva din literatură sau jurnalism. Să sperăm că o să facem bani și din chestia asta cu proiectul, să-l depunem și să putem să ne extindem, adică să băgăm mai mulți bani în publicitate, că, deocamdată, noi facem tot ce e legat de el: de la lipire de afișe, la comunicate către presă și campania de e-mail. Îmi mai doresc să fiu rentier și să-mi termin romanul la care lucrez. Vreau să plec cândva în Africa, să fac voluntariat.”

Cel de-al doilea: „Am lucrat în zeci de domenii. Am avut afaceri proprii, am renunțat, am lucrat pentru alții. Acum vreau să trec iar la afaceri proprii. Idealul meu în viață este să ajut oamenii. Despre bani, nu știu în ce măsură aduc fericirea. Niciodată nu mi-am făcut griji din punctul de vedere al banilor, dar nici din cel al timpului. Oricum, calculez totul în timp, nu în bani. Un alt ideal al meu este să nu am stres în viață. În realitate, nu prea se poate. Cel puțin, cât ești în afacerea ta. Cât lucrezi pentru alții, e mult mai lejer. Am ajuns la ideea că tot timpul vinzi. În orice domeniu, vinzi ceva.

Sunt mulțumit și nu prea de ce am făcut până acum: sunt un om nemulțumit. Tot timpul mă gândesc că s-ar fi putut și mai bine. Sunt unii care au făcut mai mult decât mine, dar și alții care au făcut mai puțin. Știu însă că am ajutat oamenii – și asta contează.”

Scurtele povești ale interlocutorilor mei sunt interesante prin numeroasele întoarceri și reconsiderări de situații pe care cei doi au fost nevoiți să le facă. Evoluția lor deloc liniară demonstrează că „cetățeanul” societății de consum de astăzi, dornic să facă față acesteia, e departe de a fi rămas același angajat harnic, dar fidel unui singur loc de muncă, ba chiar unui domeniu în general, până la adânci bătrâneți. A devenit, mai curând, un explorator care adulmecă teritorii noi și se aventurează în ele, cu riscul de a fi nevoit s-o ia mereu de la început în altă parte.

(Iaromira Popovici, „Dilema veche”, Anul IV, nr.180, 23 iulie 2007)

6. Experiențele tinerilor sunt grăitoare pentru societatea română contemporană.
7. Potrivit celor doi tineri, în România este imposibil să-ți faci o carieră în domeniul dorit, în ciuda potențialului sau capacității tale de adaptare.
8. Primul tânăr a renunțat la facultate pentru că a considerat că nu se potrivea aspirațiilor sale.
9. El a plecat în Spania din dorința de a călători și a încerca noi domenii de activitate, cum ar fi construcțiile și culesul fructelor.
10. În proiectul la care lucrează în prezent, angajații au mai multe sarcini de îndeplinit.
11. Primul tânăr consideră că proiectul în care este implicat în prezent are potențial de dezvoltare.
12. Cel de-al doilea tânăr a încercat diverse domenii de activitate pentru a-și asigura independența financiară.
13. El consideră că este mai dificil să ai o viață liniștită când ai o afacere proprie.
14. Cel de-al doilea tânăr consideră că a avut suficiente realizări în carieră și este complet satisfăcut de acestea.
15. Potrivit autoarei, tinerii intervievați au schimbat multe locuri de muncă din dorința de a descoperi noi domenii și din nevoia de diversitate.

II. GRAMATICĂ ȘI VOCABULAR

10 de puncte

A. Completați spațiile libere cu un cuvânt potrivit:

„Împreună”, de Anna Gavalda

O carte excelentă pentru vacanță, optimistă și extrem de plăcută. O carte care adună la un 1. patru personaje, complet diferite la prima 2.: un tânăr de familie bună, un bucătar și bunica lui de la țară și o tânără pictoriță fără adăpost. Patru personaje care, în Parisul 3. noștri, trăiesc o viață parcă ruptă dintr-un 4. secol. Ei ne demonstrează că iubirea ne poate ajuta mai mult decât orice pe lume. Oameni care, aparent, nu au nimic în 5., oameni cu aspirații diferite, cu vise diferite, ajung să trăiască împreună și să descopere o altă lume. O lume în care iubirea este 6. de importantă, încât nimic altceva nu mai 7.

B. Completați spațiile libere cu forma potrivită a cuvântului din paranteză:

Arborele genealogic al familiei - ce îți dezvăluie

O mai bună cunoaștere (relații) **8.** de familie, chiar și la o distanță de câteva generații, te poate ajuta să afli mai multe despre personalitatea și destinul tău.

Genograma este un mod particular de construire a arborelui genealogic. Practic, este o reprezentare grafică a familiei, (surprinde) **9.** relațiile de rudenie existente, dar și informațiile esențiale despre membrii familiei.

Așa cum anunțam în articolul din numărul trecut, genograma este un instrument-cheie în teoria și terapia de tip transgenerațional, întrucât oferă o imagine de ansamblu asupra (familie) **10.**, surprinzând particularitățile (aceasta) **11.**; (a avea) **12.** în față genograma (cineva) **13.**, putem observa cu ușurință o serie de asemănări în descrierea (unul) **14.** sau a (altul) **15.** dintre membri, unele tipare emoționale sau comportamentale, un anumit tip de eveniment sau date semnificative care se repetă.

Pentru a ne fi cu adevărat de folos, genograma trebuie să conțină informații despre membrii unei familii și relațiile lor din cel puțin trei generații.

De regulă, informațiile despre familie care ne interesează pentru construirea genogramei pot fi de trei tipuri:

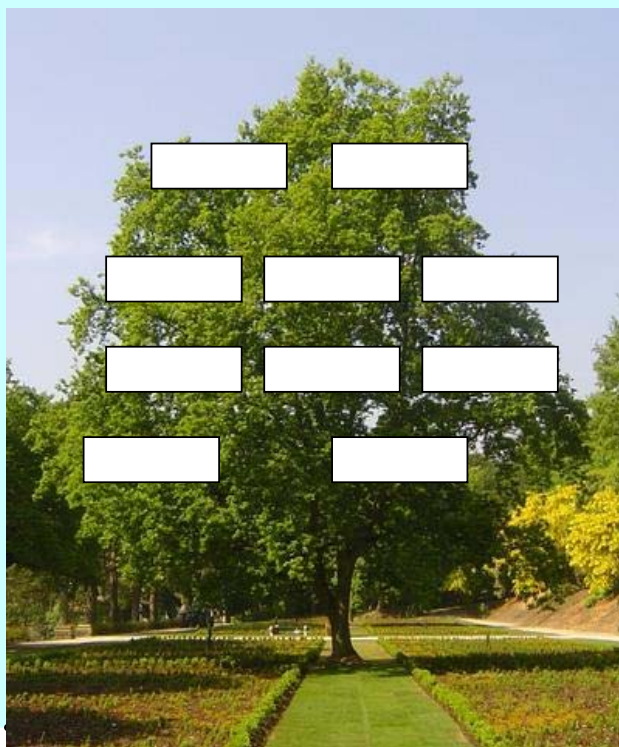
I. Date demografice - vârsta, data (naștere) **16.**, datele deceselor, locul unde au trăit, profesiile membrilor, tipul de educație, statutul social, cel financiar;

II. Informații de tip funcțional - modul în care se manifestă fiecare membru din punct de vedere emoțional, comportamental, medical. Astfel de informații ne arată ce fel de persoană (a fi) **17.** respectivul/a, cum se comportă ca om. Evident, aceste informații vor fi mai degrabă subiective, spre deosebire de cele demografice, care sunt obiective. Putem (a afla) **18.** lucruri interesante legate de originea culturală și etnică, statutul socio-economic, apartenența religioasă, profesie, hobbyuri, dar și caracteristicile de personalitate, care au relevanță pentru membrii familiei, regulile și căile de a face față situațiilor mai dificile. Este important (a se cere) **19.** informații despre funcțiile și rolurile pe care le are fiecare membru în familie; de aceea, merită (a da) **20.** atenție și poreclelor.

III. Informații (a privi) **21.** evenimentele critice - este foarte important de (a ști) **22.** care sunt acele evenimente care presupun schimbări majore în persoană și familie, cum (a fi) **23.**: schimbările de relație (concubinaj, căsătorie, eventual căsătorii succesive, văduvie, divorț, decese sau nașteri), eșecurile, reușitele, accidentele, traumele, situația socio-istorico-economică prin care au trecut persoanele respective (de exemplu, fuga, dezrădăcinarea, războiul, experiența lagărului sau a închisorii).

(după Aurelia Ungureanu, „Avantaje”

05.05.2005)

C. Utilizați informațiile din scrisoarea de mai jos pentru a completa spațiile libere din textul din dreapta. Scrieți unul sau două cuvinte.

Stimate domnule Stamate,

Mă numesc Robert Stratan și vă informez că am participat, în urmă cu două săptămâni, la școala de vară despre tradiții românești pe care o coordonați.

Mai întâi de toate, programul pe care l-am primit în momentul în care m-am înscris nu a avut nici cea mai mică legătură cu realitatea. Puține din promisiunile pe care ni le-ați făcut au fost îndeplinite cu adevărat. „Aventurile” din Maramureș pe care ni le-ați promis s-au limitat la plimbări nesfârșite cu autobuzul, imposibil de suportat pentru majoritatea dintre noi. Din când în când, făceam câte o oprire doar ca să ne mâncăm mâncarea pe care ne-o puseseți de-acasă. Nici vorbă de „mese tradiționale” în „gospodării țărănești”. Unde au fost slănina, mămăliguța cu brânză de oaie, sarmalele și pui fripți?

Și în legătură cu cursurile și conferințele la care am participat aș avea câteva observații. Au existat două categorii de profesori: unii cu bunăvoință, dar nepregătiți și alții care, deși erau specialiști în domeniu, erau extrem de plictisiți. Se vedea clar că și-ar fi dorit să se aple în altă parte și nu în fața noastră, citind zeci de pagini scrise de mână, totul pe un ton egal, monoton.

Totuși, am rămas și cu ceva bun după această experiență: natura este minunată în colțul acesta de lume. Voi reveni sigur, dar nu la școala dumneavoastră de vară!

*Cu respect,
Robert Stratan*

Dragă Bianca,

Așa cum am promis, i-am scris ieri domnului Stamate. Îți amintești de el, sper. Este **24.** școlii de vară la care am participat împreună.

I-am spus de la bun început că programul pe care ni l-a dat nu a **25.** cu realitatea, nici pe departe. Sigur n-ai uitat excursia dezastruoasă pe care am făcut-o prin Maramureș, cu tot drumul acela lung, pe care l-am găsit de **26.** Mâncarea tradițională **27.** cu desăvârșire.

N-am omis să-i povestesc și despre cursurile „interesante” la care am participat. I-am spus că, **28.** profesorii erau bine pregătiți, păreau cam plictisiți. Dacă **29.** alege, sigur ar fi fost în altă parte.

I-am enumerat toate nemulțumirile noastre, **30.** nu am uitat, în final, să-i vorbesc despre singurul lucru care mi-a plăcut: natura.

Îți transmit toate cele bune!
Robert Stratan

D. Citiți interviul de mai jos și alegeți varianta corectă:

Mă încapățânez să cred în onoare și cavalerism

Cătălin Ștefănescu este asemeni emisiunii pe care o prezintă: cult, agreabil, spiritual, serios, dar și amuzant. Știe să-și pună în valoare invitații și să facă un show de succes „Garantat 100%”.

Cum îți alegi tema emisiunii?

Pe de o parte, spunem poveștile exemplare ale unor oameni **31.** îi descoperim în țară, pe de altă parte, facem exerciții de admirație, care au ca adresă personalități ale culturii **32.** de astăzi.

Te-ai născut la Râmnicu Vâlcea, ai crescut la Govora. Cum e să trăiești într-un oraș liniștit și nepoluat, departe de "lumea dezlănțuită"?

Cu foarte multe contraste. Ca în orice oraș mic. Cu părinți care se "bat" în rezultatele copiilor, cu mici genii eșuate, cu personaje demne de orice carte sau de orice film, cu povești triste, dar și cu istorii incredibil de amuzante. După ce pleci de acolo, prima reacție e să-i privești cu o oarecare superioritate **33.** care au rămas. Aproape toți devin personaje.

Cum a fost impactul cu Clujul, orașul în care **34. făcut facultatea și te-ai lansat în audio vizual? Dar cu Bucureștiul?**

Impactul cu Clujul a fost unul așteptat, pentru că am avut marele noroc să încap pe mâna unui om care m-a educat în spiritul locului în care urma să ajung la studii. A fost o poveste în afara **35.**, o relație maestru-discipol în cel mai adevărat sens **36.**, cu toate victoriile și cu toate momentele dificile ale unei asemenea relații. La Facultatea de Litere am avut iar noroc cu niște profesori extraordinari și colegi de care mă leagă o prietenie adevărată. Cât despre București, ce să îți spun?! Nu sunt unul dintre cei care vin dinspre Ardeal cu trufia diferenței fundamentale. Nu pretind că vin de la Viena și strâmb din nas.... Are și Bucureștiul farmecul lui, foarte special

(după Mihaela Doina Rădulescu, „Avantaje”, 24.02.2005)

31.	a. care	b. cărora	c. cu care	d. pe care
32.	a. românești	b. românească	c. românesc	d. românește
33.	a. la cei	b. pe cei	c. pe care	d. la care
34.	a. te-ai	b. ți-ai	c. și-a	d. ți-a
35.	a. școlii	b. de școală	c. școala	d. școli
36.	a. de cuvânt	b. cuvântului	c. al cuvântului	d. cuvânt

E. Formați cuvinte noi pornind de la cele date în caseta din dreapta pentru a completa spațiile libere din textul de mai jos:

Institutul **37.** Român (ICR) organizează în perioada 14 iulie - 5 august, în Parcul Tineretului din Capitală, festivalul de teatru în aer liber "ApăAerFoc".

La **38.** vor participa patru trupe de teatru din **39.** - Strange Fruit (Australia), Teatro Ka (Portugalia), Ilotopia (Franța) și Tuig (Olanda), iar reprezentațiile vor avea loc la fiecare sfârșit de săptămână.

Vor deschide festivalul australienii de la Strange Fruit (14, 15, începând cu orele 19), urmați de trupa Teatro Ka (21, 22 iulie, începând cu orele 19), francezii de la Ilotopie (28, 29 iulie, începând cu orele 21:30), iar în închiderea manifestării - 4, 5 august, începând cu orele 21 - vor evolua olandezii de la Tuig.

Strange Fruit a avut spectacole în ultimii 6 ani în 30 de țări diferite și a participat la peste 170 de festivaluri naționale. Spectacolul lor, unul dintre cele mai originale ale festivalurilor de gen la care au participat, **40.** 8 personaje care dansează în aer, la 4, 5 m înălțime, ilustrând fantasticul, grația și frumusețea acestei lumi.

37. cultură

38. a manifesta

39. străin

40. simbol

A. Ați participat de curând la un curs organizat de un centru de limbi străine din orașul dumneavoastră. Scrieți o scrisoare directorului prin care să-i semnați faptul că o parte din informațiile care apar în broșura de prezentare a centrului nu sunt conforme cu realitatea sau nu sunt complete. Faceți câteva sugestii pentru îmbunătățirea ofertei centrului. (150 de cuvinte)

CENTRUL DE LIMBI STRĂINE MARA

ORGANIZEAZĂ

- cursuri de limbi străine la toate nivelele;
- cursuri de perfecționare pentru firme (limbi străine cu aplicare pentru domeniul afacerilor, comunicare și relații publice);
- cursuri de pregătire pentru teste internaționale.

Echipa noastră este alcătuită din profesori bine pregătiți și cu experiență îndelungată. Directorii noștri de programe participă în mod regulat la stagii de pregătire în țară și străinătate, pentru a vă oferi dumneavoastră posibilitatea de a participa la cursuri organizate după cele mai moderne metode de predare a limbilor străine.

Utilizăm materiale de foarte bună calitate, de la cele mai recente manuale, până la mijloace media. Cursurile sunt interactive, toți cursanții având ocazia să participe efectiv la lecție.

Persoană de contact: Maria Jugaru

Email: mariajugaru@mara.com

Adresa: Strada Fericirii, numărul 14, Cluj-Napoca, județul Cluj.

B. Participați la un concurs organizat de o revistă locală. Scrieți un articol despre protecția mediului în zona în care locuiți. Includeți informații despre tipurile de poluare prezente, identificați cauzele și menționați câteva posibile măsuri care ar trebui luate pentru a îmbunătăți calitatea mediului. Sugerați cel puțin patru asemenea măsuri. (200 de cuvinte)

**ÎNȚELEGERE ȘI EXPRIMARE ORALĂ. DISCUȚII PE MARGINEA UNUI
TEXT AUDIAT**

50 de puncte

I. ÎNȚELEGERE DUPĂ AUZ

20 de puncte

A. Ascultați un interviu cu Cristina Popescu, secretară la o firmă străină. Completați enunțurile de mai jos. Scrieți între unu și patru cuvinte.

1. Cristina Popescu s-a prezentat la Crucea Roșie ca să .

2. La prima firmă la care a lucrat ca secretară, Cristina trebuia să răspundă la telefon, să traducă și să .

3. Secretara de la organizația americană a refuzat să facă o cafea pentru că .

4. Unul din angajatori i-a cerut Cristinei pe un ton mai cald și i-a dat câteva sfaturi privind vestimentația.

5. În România, o persoană fără studii superioare nu are șanse prea mari să fie angajată pe post de secretară sau .

6. Pentru Cristina, lucrul cel mai important în alegerea unui loc de muncă este .

7. O secretară bună trebuie să fie , dar să aibă

8. .

9. La un interviu de angajare, este important să discuți despre și să încerci să afli cât mai multe despre politica firmei față de angajați, despre

10. și .

B. Ascultați un reportaj despre câteva posibile locații pentru o minivacanță de vis. Decideți pentru care din cele patru destinații (Viena, Praga, Budapesta, Bulgaria) sunt adevărate afirmațiile de mai jos:

11. Este perfect pentru un sfârșit de săptămână petrecut împreună cu un membru al familiei.
12. Poți petrece un sfârșit de săptămână la mare, dar și la munte.
13. Este un loc potrivit pentru o vacanță cu partenerul tău.
14. Aici puteți gusta preparate tradiționale.
15. Acest oraș este potrivit pentru o minivacanță petrecută împreună cu prietenele tale.
16. Aici poți vizita puncte de atracție turistică, poți merge la cumpărături și poți să-ți petreci noaptea dansând.
17. Prețurile sunt acceptabile.
18. Locul acesta este potrivit pentru un week-end liniștit alături de un prieten foarte bun.
19. Este ușor să vizitezi monumentele istorice pentru că sunt situate în zona centrală a orașului.
20. În acest oraș este de preferat să călătorești cu bicicleta sau cu mijloace de transport în comun.

II. DISCUȚII PE MARGINEA UNUI TEXT AUDIAT 30 PUNCTE

C. Ascultați înregistrarea și exprimați-vă punctul de vedere în legătură cu rezultatele sondajelor prezentate:

Căsătorie sau uniune liberă

În Franța, căsătoria nu mai este actul fondator al cuplului. „Cel mai des, căsătoria consacră, pur și simplu, transformarea unui cuplu necăsătorit într-unul căsătorit” – susține raportul Institutului Național de Studii Demografice. Doar unul din zece cupluri se căsătorește fără coabitare prealabilă. În 1972, s-au căsătorit 417 000 de cupluri, acum sunt doar 280 000. Uniunea liberă a devenit „o modalitate de viață durabilă”. Dintre cuplurile de concubini, alcătuite cam în jurul anilor 90, după zece ani, 30 % sunt încă în uniune liberă. „Din șase cupluri, cinci s-au căsătorit, unul nu. În cifre absolute, la începutul anilor 90, erau 1,5 milioane uniuni libere, acum sunt 2,5 milioane. Nașterile în afara căsătoriei reprezintă 40% din totalul nașterilor.” („Le monde”, 9 decembrie, 2000, după „Dilema”, numărul 360, 2000)

TEXTELE PENTRU EXERCITIILE AUDIO

A.

Absolventă de Limbi Străine: secretară cu studii superioare

- dialog cu Cristina POPESCU, secretară -

Rep: Cum ați ajuns secretară de firmă străină?

C. P.: A fost o alegere prin omisiune, ca și cu facultatea. Atunci m-am gândit: ce pot eu să fac pe lângă Limbi Străine? La matematică nu mă pricep, la fizică nici atât... Așa și cu perspectivele de angajare: profesoară în nici un caz nu voiam să mă fac; așa că a rămas alternativa cu traduceri. Imediat după decembrie '89, cei de la Crucea Roșie Internațională au pus un afiș în holul din Pitar Moș că sunt căutați traducători interpreți, chiar și șoferi cunoscători de limbi străine. M-am dus acolo, mai mult ca să-mi exersez engleza. Eu m-am dus ca traducătoare, dar cei de acolo m-au pus să fac și muncă de birou: să manevrez xerox-ul, să scriu corespondența pe computer.

Rep: Prima dvs. angajare pe un post propriu-zis de secretară care a fost?

C. P.: După ce Crucea Roșie a plecat din România, m-am angajat chiar pe un post de secretară la o firmă libano-austriacă. Acolo trebuia să răspund la telefon, să traduc și să bat la mașină scrisori. Pentru cei care veneau la firmă, eram prima persoană pe care o vedeau, când intrau. Nu m-a învățat nimeni vreun protocol de primire, dar nici nu s-a plâns nimeni: e o regulă de bun-simț, ca și cum ai avea musafiri la tine acasă. Îi întrebam dacă vor o cafea sau altceva.

Rep: Făcutul cafelelor a ridicat și ridică multe probleme de orgolii și granițe ale atribuțiilor profesionale. Făceți cafele!?

C. P.: Uneori făceam și eu cafele. Nu am găsit nimic umilitor în asta - e la fel cum i-ai face o cafea cuiva care ți-a venit în vizită. Am întâlnit, însă, mentalitatea asta: la următorul meu loc de muncă, o organizație americană non-profit, era altcineva pe postul de secretară; într-o zi, rugată fiind să facă o cafea, a venit și mi-a spus că ea nu poate face așa ceva, că e absolventă de facultate...

Rep: Ce sfaturi ați primit de la cei care v-au angajat pentru a deveni o bună secretară?

C. P.: Șeful de la austriaco-libanezi îmi cerea să răspund la telefon pe un ton mai cald. Formula era "Maribel (așa se numea firma), bună-ziua!". Eu i-am spus că, dacă o sa fiu prea pisicoasă, o să ne confunde cu vreun coafor. Am mai învățat formule de început și încheiere a corespondenței. Sigur, primeam sfaturi și în privința vestimentației. Șeful de la Maribel, de pildă, vroia să vin neapărat în fustă și în pantofi cu toc. În privința pantofilor cu toc n-am fost de acord: îmi nenoroceam picioarele.

Rep: Studiile superioare contează ca să fii angajată ca secretară?

C. P.: În străinătate, nu. La noi există această prejudecată. Dacă nu ai studii superioare, riști să nu fii angajată ca secretară, sau să nu fii promovată.

Rep: Ce criterii cântăresc cel mai mult în alegerea unui loc de muncă?

C. P.: Posibilitatea de promovare, de care vorbeam mai înainte - nu neapărat în funcție, dar, ca salariu și politică față de angajați. *Enterprise Oil* aveau o politică extraordinară pentru angajați. Programul era de la 9 la 17, cu o pauză de prânz de o oră; în pauză mâncam, pe cheltuiala firmei, ceea ce ne gătea bucătăreasa lor. Dacă lucrai după program, orele suplimentare ți se plăteau dublu (lucru ce se întâmpla, altfel, foarte rar). De asemenea, în vacanțe, aveam acces la o vilă la Cumpătu.

Rep: Îți trebuie calități-standard ca să fii o bună secretară?

C. P.: Cred că trebuie să fii maleabilă. Nu să spui numai "Da, să trăiți!", ci să încerci să înțelegi ce vrea șeful de la tine și să te adaptezi. Inițiativa, în general, se apreciază. Când te duci la un interviu pentru un posibil post, trebuie să ții cont de o serie de strategii: să te îmbraci profesionist, ca "o femeie de afaceri"; să știi să-ți ceri drepturile; de pildă, nu trebuie să cedezi la salariu. De asemenea, tot la interviu, trebuie să știi să ceri informații - despre politică față de angajați, despre asigurările medicale, despre orele suplimentare.

Rep: Ce strategii aplici atunci când vrei să-ți schimbi locul de muncă?

C. P.: În primul rând, alegi anunțurile din ziar numai în engleză. Nu mi-ar plăcea să lucrez într-o companie românească, oricât de grozavă ar fi, pentru că interesul meu principal este să mă mențin între vorbitori de limbi străine. Sigur că foarte important e și salariul.

(după Iaromira Popovici, *Absolventă de studii superioare: secretară cu studii superioare*, „Dilema veche”)

B.

Ghid pentru o minivacanță

Vacanța de vară este deja o amintire frumoasă, dar totuși mult prea departe. Este timpul pentru o scurtă pauză, departe de birou și de grijile zilnice, este momentul să te refugiezi într-o minivacanță de weekend, care să te reaminteze. Așa că fă-ți planuri, visează și profită de propunerile de sezon. Distracție plăcută!

Viena

Ai muncit toată luna (de fapt, muncești întruna de când te-ai întors din concediu - care, oricum, a fost astă-vară, adică cu mult prea mult timp în urmă!), motiv pentru care ai nevoie de o ieșire de weekend. Evident, doar cu fetele! Măcar atât, după ritmul galopant de luna asta - de acord? În definitiv, totul are o limită. Iar în acest caz, limita poate fi Viena. Orașul care i-a hrănit spiritual pe Beethoven, Mozart, Haydn, Schubert și Brahms te așteaptă cu festivaluri de muzică și puncte de atracție pline de istorie și cultură. După o trecere în revistă a principalelor puncte de atracție turistică, te poți relaxa (cum altfel?!) într-un "shopping tour" prelungit, pierdută în marea de magazine din centrele comerciale. Mai bifează pe lista ta de weekend vestitele cafenele vieneze, o plimbare pe înserat și o noapte albă într-un club din centrul orașului. Fapt divers: Orașul este traversat în lung și în lat de peste 700 de km de pistă amenajată special pentru cicliști. Viena se mândrește cu una dintre cele mai bine puse la punct rețele de transport public, biletele fiind valabile indiferent dacă te deplasezi cu metroul, trenul sau autobuzul; iar perioada de așteptare în stație nu depășește zece minute.

Praga

Supranumită "Parisul anilor '50-'90" sau "orașul adorat", înșesată de case vechi și clădiri cu o varietate de stiluri arhitectonice, Praga este ideală pentru un weekend romantic. Atracțiile și toată atmosfera de poveste din Praga sunt comasate în centru, zonă compartimentată în cinci districte încărcate de istorie. Se spune că prea mult romantism strică; nu însă și atunci când te afli într-o atmosferă de poveste; așadar, măcar într-un weekend praghez fiți Făt-Frumos și prințesa din poveste, cu atât mai mult cu cât cadrul este potrivit, Praga și împrejurimile ei fiind renumite pentru frumusețea castelurilor.

Budapesta

De când nu i-ai mai făcut o surpriză? Și ce dacă este încăpățanată, comentează aproape mereu, indiferent de ceea ce faci, și încă te consideră copilul ei neajutorat? În definitiv, e rolul ei și trebuie să apreciezi că-l ia în serios. N-ai să poți vreodată să-i mulțumești destul pentru tot, dar ai putea să-i oferi măcar, din când în când, încă un zâmbet, o mică bucurie, o surpriză. Uite, toamna asta, ați putea pleca într-un weekend undeva - de exemplu, la Budapesta – doar voi două. De ce Budapesta? Fiindcă, pe lângă paprika și supa de pește, Budapesta mai înseamnă și multă cultură, repere istorice, vegetație abundentă, magazine la tot pasul și incredibile centre de înfrumusețare. Dacă nu știai, Budapesta dispune de o rețea de izvoare termale și minerale, motiv pentru care aici ai parte, garantat, de răsfățul simțurilor prin tratamente speciale în spa-uri, specialitatea casei. Relaxante, curate, sigure și ieftine.

Bulgaria

Foarte aproape de noi, Bulgaria te convinge că merită să-i faci o vizită! Așadar, dacă vrei să petreci sfârșitul de săptămână în liniște, să meditezi și să te relaxezi, însoțită fiind doar de cel mai bun amic, atunci Albena îți oferă, generos, priveliști de un farmec aparte, ape de cristal și grădini cu flori, restaurante cochete și alei șerpuite, care se pierd într-o mare de verdeață. Balcicul, faimos pentru castelul Reginei Maria, construit în 1924 și care nouă, românilor, ne amintește de Bran, este un oraș de munte la mal de mare. Adică o zonă pitorească, cu păduri bogate, străduțe abrupte, bungalouri risipite la mal, bistrouri cu preparate delicioase, construcții de sticlă și decor liniștit. Un orașel la 100 de km de granița cu România, în care vei redescoperi importanța lucrurilor simple.

(Delia Bratosin, *Ghid pentru o minivacanță*, „Avantaje”, nr. 7, noiembrie, 2006)

CHEIA EXERCITIILOR

COMPREHENSIUNE DE LECTURĂ ȘI COMPETENȚĂ GRAMATICALĂ

ÎNȚELEGEREA UNUI TEXT SCRIS:

A. 1. a; 2. a; 3. b; 4. a; 5. b; B. 6. A; 7. F; 8. F; 9. F; 10. A; 11. A; 12. F; 13. A; 14. F; 15. A.

GRAMATICĂ ȘI VOCABULAR:

A. 1. loc; 2. vedere; 3. anilor; 4. alt; 5. comun; 6. atât; 7. contează; B. 8. a relațiilor; 9. surprinzând; 10. familiei; 11. acesteia; 12. având; 13. cuiva; 14. unuia; 15. altuia; 16. nașterii; 17. este; 18. afla/ să aflăm; 19. să cerem; 20. să dăm; 21. privind; 22. știut; 23. ar fi; C. 24. coordonatorul; 25. corespuns; 26. nesuportat; 27. a lipsit; 28. deși; 29. puteau; 30. dar/ însă; D. 31. d; 32. a; 33. b; 34. b; 35. a; 36. c; E. 37. Cultural; 38. manifestări; 39. străinătate; 40. simbolizând.

ÎNȚELEGERE ȘI EXPRIMARE ORALĂ. DISCUȚII PE MARGINEA UNUI TEXT AUDIAT

ÎNȚELEGERE DUPĂ AUZ:

A. 1. își exerseze engleza; 2. bată la mașină scrisori; 3. e absolventă de facultate; 4. să răspundă la telefon; 5. să fie promovată; 6. posibilitatea de promovare; 7. maleabilă; 8. inițiativă; 9. salariu; 10. asigurările medicale și orele suplimentare; B. 11. Budapesta; 12. Bulgaria; 13. Praga; 14. Budapesta; 15. Viena; 16. Viena; 17. Budapesta; 18. Bulgaria; 19. Praga; 20. Viena.